

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
ŻW.bhż/ak-024-1/05

Do druku nr 30
Warszawa, 21 listopada 2005 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 listopada 2005 r., znak PS-5-U/05, w załączeniu przesyłam 5 projektów aktów wykonawczych do art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 16 ust. 5, art. 20 ust. 5 oraz art. 22 ust. 5 projektu ustawy

- o produktach pochodzenia zwierzęcego.

wz.

Sekretarz Stanu

(-) Stanisława Anna Okularczyk

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾
z dnia 2005 r.

w sprawie rejestracji zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego

Na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie:

- 1) uboju zwierząt rzeźnych,
 - 2) uboju zwierząt łownych utrzymywanych na fermach,
 - 3) przetwórstwa zwierząt łownych,
 - 4) skupu zwierząt łownych,
 - 5) rozbioru mięsa,
 - 6) przetwórstwa mięsa,
 - 7) produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych surowych,
 - 8) przetwórstwa mleka,
 - 9) pozyskiwania ryb, skorupiaków i mięczaków,
 - 10) przetwórstwa ryb, skorupiaków i mięczaków,
 - 11) pozyskiwania jaj konsumpcyjnych,
 - 12) przetwórstwa jaj,
 - 13) pozyskiwania lub przetwórstwa innych produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - 14) magazynowania produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - 15) transportu produktów pochodzenia zwierzęcego
- podlegają wpisaniu do rejestru zakładów, zwanego dalej „Rejestrem”.

§ 2. 1. Do Rejestru, oprócz informacji, o których mowa w art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, zwanej dalej „ustawą”, wpisuje się:

- 1) nazwę i adres podmiotu;
- 2) miejsce i datę rozpoczęcia działalności, o której mowa w § 1, zwanej dalej „działalnością”;
- 3) datę wpisu podmiotu do Rejestru;
- 4) imię i nazwisko urzędowego lekarza weterynarii, w przypadku wyznaczenia go przez powiatowego lekarza weterynarii do wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm²), w stosunku do podmiotu wpisanego do Rejestru;
- 5) datę zaprzestania przez podmiot działalności.

2. Rejestr dotyczący podmiotu, o którym mowa w § 1 pkt 11, dodatkowo zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres posiadacza gospodarstwa i jego weterynaryjny numer identyfikacyjny oraz, w przypadku posiadania gospodarstwa na obszarze właściwości innego powiatowego lekarza weterynarii – również weterynaryjny numer identyfikacyjny tego gospodarstwa;
- 2) imię i nazwisko oraz adres osoby odpowiedzialnej za kury nieśne, jeżeli jest to inna osoba, niż posiadacz, o którym mowa w pkt 1;
- 3) sposób utrzymywania kur nieśnych, z podziałem na:
 - a) wolno wybiegowy oznaczany cyfrą „1”,
 - b) ściółkowy oznaczany cyfrą „2”,
 - c) klatkowy oznaczany cyfrą „3”,
 - d) ekologiczny oznaczany cyfrą „0”;
- 4) liczbę kur nieśnych, która może być utrzymywana, z podziałem na poszczególne sposoby ich utrzymywania, o których mowa w pkt 3.

§ 4. Rejestr udostępnia się do wglądu na wniosek zainteresowanego w obecności pracownika jednostki, w której jest prowadzony Rejestr, w godzinach pracy tej jednostki, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i ochronie własności przemysłowej. Osoba mająca interes prawny może żądać odpisów z dokumentów rejestru.

§ 5. Powiatowy lekarz weterynarii skreśla zakład z Rejestru, niezwłocznie po uzyskaniu informacji o zaprzestaniu prowadzenia przez podmiot działalności.

- § 6. 1. Rejestr prowadzi się w formie pisemnej.
2. Wprowadzanie danych oraz ich poprawek dokonuje się w sposób czytelny.
 3. Dopuszcza się prowadzenie Rejestru przy użyciu systemu informatycznego zapewniającego możliwość sporządzania wydruków.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie rejestracji zakładów umieszczających produkty pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 130, poz. 1395).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie rejestracji zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Ustawa nakłada obowiązek na powiatowego lekarza weterynarii prowadzenia, na obszarze swojej właściwości, rejestru zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego. W rejestrze zakładów umieszcza się również zakłady produkujące produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej, jeżeli jest to wymagane. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii dane zawarte w rejestrze, a także informuje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia obejmuje zakresem organy Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Przewiduje się, że wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, gdyż potrzebne środki finansowe pochodzić będą ze środków budżetu przeznaczonych na funkcjonowanie Inspekcji Weterynaryjnej.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z Głównym Lekarzem Weterynarii oraz z organizacjami społeczno–zawodowymi.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 2005 r.

**w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów
mlecznych o tradycyjnym charakterze**

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania weterynaryjne przy produkcji i dla następujących produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze:

- 1) redykołki;
- 2) bryndzy;
- 3) oscypka;
- 4) buncu;
- 5) żentycy.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) obiekt pasterski - obiekt, w którym odbywa się produkcja produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze, znajdujący się bezpośrednio obok miejsca wypasu owiec lub krów i owiec;
- 2) pomieszczenie produkcyjne - pomieszczenie, w którym odbywa się produkcja produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze, nieznajdujące się obok miejsca wypasu krów lub owiec.

§ 3. 1. Produkty mleczne o tradycyjnym charakterze, o których mowa w § 1:

- 1) umieszczane na rynku powinny spełniać wymagania weterynaryjne określone w § 4 i w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych dla mleka oraz produktów mlecznych;
- 2) przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej powinny spełniać wymagania weterynaryjne określone w rozporządzeniu.

2. Obszar i zakres prowadzenia sprzedaży bezpośredniej produktów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są określone w przepisach o sprzedaży bezpośredniej.

§ 4. Produkty mleczne o tradycyjnym charakterze powinny:

- 1) być produkowane z mleka owczego lub owczo-krowiego w proporcjach, które są określone w załączniku do rozporządzenia;
- 2) mieć właściwości chemiczne i fizyczne, które są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. Dopuszcza się produkcję produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze w obiektach pasterskich lub pomieszczeniach produkcyjnych zapewniających zachowanie tradycyjnego charakteru tych produktów.

§ 6. Przy produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze stosuje się wymagania dobrej praktyki higienicznej (GHP) i dobrej praktyki produkcyjnej (GMP), o których mowa w przepisach o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.

§ 7. Ściany, podłogi, sufity i drzwi w obiektach pasterskich i pomieszczeniach produkcyjnych:

- 1) powinny być wykonane z materiałów nienasiąkliwych, nieprzepuszczalnych, łatwych do mycia i odkażania;
- 2) mogą być wykonane z drewna, jeżeli będzie ono utrzymane w stanie technicznym i higienicznym niewpływającym negatywnie na jakość zdrowotną produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze.

§ 8. 1. Konstrukcja obiektów pasterskich i pomieszczeń produkcyjnych, ich wymiary oraz materiały użyte do ich budowy powinny zapewniać przestrzeganie zasad higieny przy produkcji.

2. Konstrukcja podłóg w obiektach pasterskich i pomieszczeniach produkcyjnych powinna umożliwiać odpływ wody.

3. Dopuszcza się przeprowadzanie wszystkich etapów produkcji w jednym obiekcie pasterskim lub pomieszczeniu produkcyjnym.

§ 9. Urządzenia i sprzęt używane do produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze powinny być:

- 1) utrzymywane w warunkach sanitarnych i technicznych zabezpieczających te produkty przed zanieczyszczeniem lub skażeniem;
- 2) używane zgodnie z przeznaczeniem;
- 3) wykonane z materiałów łatwych do mycia i odkażania.

§ 10. 1. Mycie i odkażanie urządzeń lub sprzętu używanych przy produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze jest dokonywane w obiekcie pasterskim lub pomieszczeniu produkcyjnym po zakończeniu każdego cyklu produkcyjnego oraz po zakończeniu dnia pracy.

2. Odkażanie urządzeń i sprzętu używanych przy produkcji przeprowadza się w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi²⁾ podgrzanej do temperatury co najmniej 82 °C.

§ 11. 1. Niedopuszczalne jest wprowadzanie zwierząt do obiektów pasterskich i pomieszczeń produkcyjnych.

2. Obiekty pasterskie i pomieszczenia produkcyjne zabezpiecza się przed dostępem szkodników.

§ 12. Obiekty pasterskie i pomieszczenia produkcyjne powinny być wyposażone w:

- 1) oświetlenie naturalne lub sztuczne, niepowodujące zmiany kolorów oświetlanych obiektów;
- 2) wentylację naturalną lub mechaniczną uniemożliwiającą powstawanie skroplin na ścianach i sufitach oraz na powierzchni urządzeń i sprzętu używanego przy produkcji.

§ 13. Obiekty pasterskie, w których odbywa się produkcja, zaopatruje się w wodę spełniającą wymagania dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi²⁾, w ilości dostosowanej do celów produkcyjnych i sanitarnych.

§ 14. 1. Pomieszczenia produkcyjne zaopatruje się w bieżącą wodę ciepłą i zimną spełniającą wymagania dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi²⁾, w ilości dostosowanej do celów produkcyjnych i sanitarnych.

2. W bezpośrednim sąsiedztwie pomieszczeń produkcyjnych powinna znajdować się toaleta zaopatrzona w wentylację naturalną lub mechaniczną.

§ 15. Osoby zajmujące się produkcją powinny:

- 1) używać odzieży roboczej czystej, w jasnym kolorze oraz obuwia roboczego i nakrycia głowy całkowicie zasłaniającego włosy;
- 2) zmieniać odzież roboczą codziennie oraz po każdym jej zabrudzeniu;
- 3) myć ręce przed każdym przystąpieniem do pracy;
- 4) mieć paznokcie krótko obcięte i niepomalowane;
- 5) nie nosić biżuterii i zegarków;
- 6) nie pluć, nie palić tytoniu, nie żuć tytoniu lub gumy;
- 7) przestrzegać zasad higieny w procesie produkcji;
- 8) posiadać orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania prac, przy których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia³⁾.

§ 16. 1. Mleko surowe przeznaczone do produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze powinno spełniać wymagania weterynaryjne określone dla mleka surowego⁴⁾.

2. Dopuszcza się niepoddawanie obróbce cieplnej mleka surowego, jeżeli jest ono przeznaczone do dalszego przetwarzania.

3. Produkty mleczne o tradycyjnym charakterze powinny spełniać wymagania mikrobiologiczne dla produktów mlecznych⁵⁾.

§ 17. 1. Surowce, półprodukty i produkty wykorzystywane do produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze oraz te produkty, które z uwagi na swoją jakość i skład wymagają przechowywania w szczególnych warunkach, przechowuje się w sposób zabezpieczający je przed skażeniem i uniemożliwiający namnażanie się chorobotwórczych mikroorganizmów lub tworzenie toksyn.

2. Produkty mleczne o tradycyjnym charakterze oferowane do sprzedaży bezpośredniej powinny posiadać cechy organoleptyczne właściwe dla danego produktu.

§ 18. Niedopuszczalne jest przechowywanie surowców, półproduktów i produktów, o których mowa w § 17 ust. 1, w obiektach pasterskich i pomieszczeniach produkcyjnych bezpośrednio na podłodze.

§ 19. Opakowania stosowane przy produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze powinny spełniać wymagania określone w przepisach o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością⁶⁾, w szczególności nie powinny powodować zmian organoleptycznych surowców, półproduktów i produktów wykorzystywanych do produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze oraz powinny chronić je przed zanieczyszczeniem lub skażeniem.

§ 20. 1. Substancje, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia, produkty uboczne oraz produkty mleczne o tradycyjnym charakterze o niewłaściwej jakości przechowuje się w oddzielnych, zabezpieczonych oraz odpowiednio oznakowanych pojemnikach lub kontenerach.

2. Podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze usuwa powstałe substancje i produkty, o których mowa w ust. 1, w sposób niezagrażający życiu i zdrowiu.

§ 21. Podmiot prowadzący produkcję produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze przeprowadza okresową kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji oraz kontrolę tych produktów.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 października 2004 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze (Dz. U. Nr 236, poz. 2368).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

- ¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).
- ²⁾ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. Nr 203, poz. 1718).
- ³⁾ Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135).
- ⁴⁾ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych dla mleka oraz produktów mlecznych (Dz. U. Nr 188, poz. 1946).
- ⁵⁾ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych dla mleka oraz produktów mlecznych - załącznik do rozporządzenia, część III wymagania mikrobiologiczne dla produktów mlecznych, pkt 1 wymagania mikrobiologiczne w zakresie czynników chorobotwórczych.
- ⁶⁾ Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz. U. Nr 128, poz. 1408, z 2003 r. Nr 171, poz. 1662 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808).

PROPORCJE MLEKA ORAZ WŁAŚCIWOŚCI CHEMICZNE I FIZYCZNE PRODUKTÓW MLECZNYCH O TRADYCYJNYM CHARAKTERZE

I. Redykołka owczo-krowia i owcza

1. Produkt wytwarzany z mleka owczego lub owczego i krowiego; zawartość mleka krowiego nie może przekraczać 40 % całkowitej ilości mleka użytego do jej produkcji.
2. Produkt w kształcie zwierząt, parzenic lub zminiaturyzowanego wrzeciona.
3. Skórka gładka, elastyczna, oczka drobne.
4. Smak i zapach: wędzenia, pikantny, lekko słony.
5. Miąższ elastyczny.
6. Barwa: lekko kremowa, przy skórce ciemniejsza; dopuszcza się barwę zbliżoną do białej.

Inne wymagania dla redykołki

	Redykołka owczo-krowia	Redykołka owcza
Zawartość wody	42-46 %	40-45 %
Zawartość tłuszczu w suchej masie	40-50 %	50-60 %
Zawartość soli	4-6 %	4-6 %
Minimalny okres dojrzewania	3 doby	3 doby

II. Bryndza owczo-krowia i owcza

1. Produkt wytwarzany z mleka owczego lub owczego i krowiego; zawartość mleka krowiego nie może przekraczać 40 % całkowitej ilości mleka użytego do jej produkcji.
2. Powierzchnia: równa, lekko wypukła lub popękana.
3. Struktura: jednolita, pastowata; dopuszcza się strukturę lekko ziarnistą lub grudkowatą.

4. Smak i zapach: pikantny, słony; dopuszcza się smak lekko ostry lub lekko kwaśny.
5. Barwa: biała, biało-kremowa, z odcieniem seledynowym.

Inne wymagania dla bryndzy

	Bryndza owczo-krowia	Bryndza owcza
Zawartość wody	30-60 %	30-60 %
Zawartość tłuszczu w suchej masie	18-40 %	22-45 %
Zawartość soli	2-4 %	2-4 %

III. Oscypek owczo-krowi i owczy

1. Produkt wytwarzany z mleka owczego lub owczego i krowiego. Zawartość mleka krowiego nie może przekraczać 40 % całkowitej ilości mleka użytego do jego produkcji.
2. Produkt w kształcie osetki, wrzeciona, środkowa część walcowata o średnicy 6-10 cm, zdobiona wypukłymi i wklęsłymi wzorami.
3. Skórka gładka, elastyczna, oczka drobne.
4. Smak i zapach: wędzenia, pikantny, lekko słony.
5. Miąższ elastyczny.
6. Barwa lekko kremowa, przy skórcie ciemniejsza; dopuszcza się barwę zbliżoną do białej.

Inne wymagania dla oscypka

	Oscypek owczo-krowi	Oscypek owczy
Zawartość wody	42-46 %	40-50 %
Zawartość tłuszczu w suchej masie	40-50 %	50-60 %
Zawartość soli	4-6 %	4-6 %

Minimalny okres dojrzewania	1 tydzień	1 tydzień
Masa	0,5-1,0 kg	0,5-1,0 kg

IV. Bunc owczo-krowi i owczy

1. Produkt wytwarzany z mleka owczego lub owczego i krowiego. Zawartość mleka krowiego nie może przekraczać 40 % całkowitej ilości mleka użytego do jego produkcji.
2. Produkt w kształcie bochenka.
3. Skórka cienka, czysta z nalotem białej pleśni, elastyczna.
4. Smak i zapach: łagodny, lekko kwaśny, orzechowy; dopuszcza się smak kwaskowaty.
5. Struktura: oczka rzadkie.
6. Barwa biała lub biało-seledynowa.

Inne wymagania dla buncu

	Bunc owczo-krowi	Bunc owczy
Zawartość wody	50-60 %	40-45 %
Zawartość tłuszczu w suchej masie	40-50 %	50-60 %
Zawartość soli	4-6 %	4-6 %

V. Żentyca owczo-krowia i owcza

1. Produkt wytwarzany z mleka owczego lub owczego i krowiego. Zawartość mleka krowiego nie może przekraczać 40 % całkowitej ilości mleka użytego do jego produkcji.
2. Produkt w formie cieczy.
3. Barwa biała lub lekko kremowa.
4. Smak: słodki lub lekko kwaśny.

Inne wymagania dla żentycy

	Żentyca owczo-krowia	Żentyca owcza
Zawartość wody	60-70 %	60-70 %
Zawartość tłuszczu	2-3 %	3-4 %
Zawartość soli	do 0,5 %	do 0,5 %

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze stanowi wykonanie upoważnienia zawartego art. 14 ust. 2 ustawy z dnia2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr, poz.).

Projekt rozporządzenia określa wymagania weterynaryjne przy produkcji i dla produktów mlecznych o tradycyjnym charakterze. Obecnie prawo do używania oznaczenia geograficznego, przyznane przez Urząd Patentowy, posiada pięć produktów mlecznych: redykołka, bryndza, oscypek, bunc oraz żentyca. Wszystkie te produkty zostały zarejestrowane jako wyroby mleczarskie wytwarzane z mleka owczego bądź mleka owczego i krowiego, i zgodnie z definicją podaną w ustawie mogą być uznane za produkty o tradycyjnym charakterze. Są to cztery sery oraz serwatka (żentyca). Historia produkcji tych wyrobów sięga XVI wieku i jest ściśle powiązana z górską tradycją i regionem górskim.

Produkty o tradycyjnym charakterze, ze względu na swoją specyfikę, wytwarza się przy zachowaniu wyjątkowych, niezmiennych i kulturowo uwarunkowanych metod produkcji. Metody te gwarantują tradycyjność i unikalny charakter tych produktów. Tradycyjny system produkcji czasami wymaga użycia materiałów naturalnych, nie stosowanych tak powszechnie w procesie produkcji na skalę przemysłową innych produktów mlecznych. Z uwagi na to zachodzi konieczność odrębnego uregulowania wymagań weterynaryjnych dla produktów o tradycyjnym charakterze. Regulacje takie są stosowane w krajach Unii Europejskiej. Pomimo przyjęcia odmiennych kryteriów w rozporządzeniu zachowane zostały wszystkie wymagania weterynaryjne zapewniające właściwą jakość zdrowotną produktów.

Rozporządzenie nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie wymaga notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty na które będzie oddziaływać akt normatywny

Rozporządzenie jest adresowane głównie do małych i średnich przedsiębiorców wytwarzających produkty mleczne o tradycyjnym charakterze.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa, może mieć jednak wpływ na zwiększenie jego dochodów. Wprowadzenie proponowanych rozwiązań powinno ułatwić wytwarzanie produktów o tradycyjnym charakterze i skłonić podmioty do rozwoju działalności gospodarczej. Sprzedaż tych produktów umożliwi producentom wystąpienie z wnioskiem do Komisji Europejskiej o otrzymanie oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia na szczeblu europejskim, co może stanowić bardzo prestiżowe wyróżnienie oraz gwarantować rozpoznawalność przez konsumentów UE. Oddziaływać to może silnie na stronę popytową, co z kolei powinno umożliwić dodatkowy wzrost sprzedaży zarejestrowanych produktów.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia powinno mieć dodatni wpływ na rynek pracy. Zwiększenie sprzedaży wymienionych produktów nie tylko doprowadzi do wzrostu zatrudnienia przy ich wytwarzaniu, ale i do wzrostu zatrudnienia w podmiotach obsługujących cały proces produkcji: od dostawców surowca aż po dystrybutorów. Uregulowanie procesów produkcji powinno wpłynąć zarówno na spadek bezrobocia rejestrowanego, jak i ukrytego, gdyż koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej winny być zrekompensowane wysoką opłacalnością produkcji. Rozporządzenie będzie miało największy wpływ na sytuację na rynku pracy na terenie powiatów, z których zgłoszono i zarejestrowano produkty wymienione w załączniku do rozporządzenia.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Wejście w życie rozporządzenia powinno mieć wpływ zarówno na konkurencyjność wewnętrzną, jak i zewnętrzną gospodarki. Wprowadzenie do obrotu produktów o tradycyjnym charakterze i wysokiej jakości powinno doprowadzić do

wzrostu konkurencji na rynku serów wysokiej jakości. Rozporządzenie będzie miało także wpływ na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki. Umożliwi ono wprowadzanie do obrotu produktów unikalnych, niewytwarzanych nigdzie indziej w Europie, ani na świecie. Ich niepowtarzalność umożliwi konkurencję z podmiotami europejskimi.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało wpływ na rozwój regionalny Polski. Największe oddziaływanie powinno skupić się na obszarach, z których pochodzą zarejestrowane produkty: powiat nowotarski, żywiecki i tatrzański. Na obszarze tych powiatów należy także oczekiwać największej poprawy na rynku pracy oraz wzrostu poziomu współpracy pomiędzy firmami. W dłuższym okresie należy oczekiwać wzrostu zainteresowania problematyką produkcji produktów o tradycyjnym charakterze na innych obszarach kraju. Działania te powinny pobudzić lokalne środowiska i społeczności do zakładania i rozwijania działalności gospodarczej. Procesom tym będzie towarzyszyć ochrona dziedzictwa kulinarnego i kulturowego Polski, promocja tradycji i rozpowszechnianie jej w Europie, a w konsekwencji rozwój agroturystyki i turystyki wiejskiej na tych regionach.

6. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia, w ramach konsultacji społecznych, zostanie uzgodniony z organizacjami i podmiotami zainteresowanymi problematyką produktów regionalnych i tradycyjnych. Konsultacje będą przeprowadzone w szczególności z Polską Izbą Produktu Regionalnego i Lokalnego oraz z podmiotami, które w chwili obecnej są uprawnione do używania oznaczenia geograficznego na produkty mleczne o tradycyjnym charakterze, takimi jak: Regionalny Związek Hodowców Owiec i Kóz w Nowym Targu, Związek Podhalań, Starostwo Powiatowe w Nowym Targu, Starostwo Powiatowe w Żywcu i Starostwo Tatrzańskie.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 2005 r.

w sprawie sprzedaży bezpośredniej

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia ... 2005r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr .., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres, obszar i wymagania weterynaryjne dla miejsc prowadzenia sprzedaży bezpośredniej;
- 2) wielkość produkcji produktów przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej;
- 3) wymagania weterynaryjne przy produkcji i dla produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej.

§ 2. 1. W ramach sprzedaży bezpośredniej dopuszcza się:

- 1) ubój drobiu w gospodarstwie rolnym, z zachowaniem przepisów o ochronie zwierząt oraz o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i ochronie zdrowia zwierząt, oraz przechowywanie i sprzedaż tuszek drobiowych w punktach sprzedaży znajdujących się na terenie gospodarstw rolnych, sprzedaż przez producenta na targowiskach lub do punktów sprzedaży detalicznej położonych najbliżej gospodarstwa rolnego;
- 2) sprzedaż mleka surowego pozyskanego w gospodarstwie rolnym producenta;
- 3) sprzedaż grubej zwierzyny łownej nieoskórowanej lub niewypatroszonej drobnej zwierzyny łownej, po odstrzeleniu wykonanym zgodnie z prawem łowieckim w ramach pozwolenia na polowanie i rozbiór grubej zwierzyny łownej oraz przechowywanie i sprzedaż dziczyzny albo mięsa ostatecznemu konsumentowi, do punktów sprzedaży detalicznej lub w miejscach sprzedaży bezpośredniej przyległych do pomieszczenia rozbioru, położonych najbliżej obwodu łowieckiego, w którym pozyskano tę zwierzynę;

4) ubój w gospodarstwie rolnym producenta zajęcowatych utrzymywanych na fermach z zachowaniem przepisów o ochronie zwierząt i o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz sprzedaż ich mięsa ostatecznemu konsumentowi, na targowiskach lub do punktów sprzedaży detalicznej położonych najbliżej gospodarstwa rolnego.

2. Sprzedaż bezpośrednia produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1, może być prowadzona na terenie powiatu, na którym jest prowadzona produkcja, lub na terenie przyległych do niego powiatów.

3. Jeżeli sprzedaż bezpośrednia jest prowadzona na terenie kilku powiatów, podmiot zgłasza miejsca prowadzenia sprzedaży bezpośredniej powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce produkcji oraz powiatowych lekarzy właściwych ze względu na miejsce sprzedaży.

§ 3. 1. Wielkość produkcji dla grup produktów przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej ostatecznemu konsumentowi wynosi w przypadku:

- 1) rozbioru mięsa grubej zwierzyny łownej i jego sprzedaży lub sprzedaży niewypatroszonej drobnej zwierzyny łownej - 200 kg mięsa drobnej zwierzyny łownej tygodniowo albo 800 kg mięsa grubej zwierzyny łownej miesięcznie;
- 2) uboju zajęcowatych utrzymywanych na fermach i sprzedaży ich mięsa - 200 kg mięsa tygodniowo;
- 3) uboju drobiu - 200 sztuk tygodniowo, w gospodarstwie rolnym producenta, którego roczna produkcja nie przekracza 10 tysięcy sztuk drobiu.

§ 4. Wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji i dla produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej są określone w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1).

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie sprzedaży bezpośredniej (Dz. U. Nr 130, poz. 1393).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działaniem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Przepisy rozporządzenia wykonują postanowienia rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sprzedaży bezpośredniej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 12. ust. 2 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr ..., poz.).

Wydanie rozporządzenia ma na celu uszczegółowienie warunków weterynaryjnych związanych z prowadzeniem działalności związanej z produkcją i sprzedażą bezpośrednią środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz określenie limitów produkcyjnych dla niektórych rodzajów działalności związanych ze sprzedażą bezpośrednią.

Powyższa regulacja, poprzez określenie wymagań dla produktów i produkcji podstawowej, zapewni ochronę zdrowia konsumenta. Rozporządzenie umożliwi sprzedaż przez producenta produktów pierwotnych pochodzenia zwierzęcego ostatecznemu konsumentowi.

Niniejsze rozporządzenie uchyla rozporządzenie o sprzedaży bezpośredniej. Wydanie nowego rozporządzenia jest uzasadnione potrzebą zmiany wymagań weterynaryjnych mających wpływ na jakość środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego objętych zakresem tej sprzedaży zgodnie z nowymi regulacjami UE.

Przepisy niniejszego rozporządzenia wykonują postanowienia rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie dotyczy drobnych, lokalnych producentów.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Ocenia się, że wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje obciążeń dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny, z uwagi na fakt umożliwienia drobnym wytwórcom lokalnym prowadzenia produkcji i sprzedaży niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego.

5. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na lokalny rynek pracy.

6. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Polskiego Związku Producentów i Importerów Mięsa, Polskiej Federacji Producentów Żywności oraz Stowarzyszenia Rzeźników i Wędliniarzy.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 2005 r.

**w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać projekt technologiczny
zakładu, w którym ma być prowadzona działalność w zakresie produkcji
produktów pochodzenia zwierzęcego**

Na podstawie art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podmioty zamierzające prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przesyłają projekt technologiczny zakładu, wraz z wnioskiem o jego zatwierdzenie, powiatowemu lekarzowi weterynarii.

§ 2. Projekt technologiczny zakładu składa się z:

1) części opisowej zawierającej:

- a) opis rodzaju działalności, z uwzględnieniem rodzaju surowców oraz przeznaczenia produktów,
- b) rodzaj produktów pochodzenia zwierzęcego, które będą produkowane w zakładzie,
- c) opis tygodniowej zdolności produkcyjnej zakładu i ilość zmian produkcyjnych na dobę,
- d) liczbę osób, z podziałem na płeć, zatrudnionych w tym zakładzie z uwzględnieniem osób zatrudnionych przy produkcji, w administracji oraz wykonujących obsługę techniczną,
- e) szczegółowy opis procesów produkcyjnych w zakładzie,
- f) wykaz pomieszczeń zakładu z uwzględnieniem ich powierzchni, kubatury i przeznaczenia oraz wykaz materiałów konstrukcyjnych i izolacyjnych, z których są wykonane,

- g) wykaz maszyn, urządzeń, instalacji oraz narzędzi przeznaczonych do produkcji,
 - h) specyfikację dotyczącą wymaganych parametrów fizycznych, w tym temperaturę, wilgotność, wielokrotność wymiany powietrza oraz prędkość ruchu powietrza w pomieszczeniach zakładu, w których jest to konieczne ze względu na technologię i bezpieczeństwo produkcji oraz natężenie światła w miejscach badania i kontroli,
 - i) opis systemu dostawy i dystrybucji wody, ze szczególnym uwzględnieniem ilości jej zużycia,
 - j) opis instalacji energetycznej i gazowej, z uwzględnieniem zaplanowanej ilości wykorzystania energii elektrycznej i gazu,
 - k) opis systemu wentylacji i urządzeń pozwalających utrzymać wymaganą wilgotność względną, z uwzględnieniem wielokrotności wymiany powietrza w jednostce czasu,
 - l) opis warunków i sposobów usuwania zużytych opakowań, a także odpadów i ścieków oraz ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - m) opis sposobów czyszczenia, odkażania, dezynsekcji i deratyzacji;
- 2) części graficznej, zawierającej plany wykonane techniką trwałą, w skali 1:50, z wyłączeniem planu wymienionego w lit. a, który jest wykonywany w skali 1:500, przedstawiającej:
- a) zagospodarowanie terenu zakładu wraz z jego otoczeniem, z wyszczególnieniem źródeł zanieczyszczeń, z zaznaczeniem:
 - kierunku wiatrów przeważającego w roku,
 - zewnętrznych dróg komunikacyjnych,
 - zabudowy terenów sąsiednich,
 - skupisk roślinności, zbiorników wodnych, miejsc magazynowania lub unieszkodliwiania odpadów, oczyszczalni ścieków oraz miejsc gromadzenia, przechowywania, przetwarzania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - obiektów znajdujących się na terenie zakładu, w szczególności ogrodzeń, bram wjazdowych i wyjazdowych, magazynów, zbiorników odpadów i ścieków, miejsc gromadzenia lub przechowywania ubocznych produktów

- pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, placów manewrowych, dróg dojazdowych oraz myjni środków transportu,
- b) rzuty poziome kondygnacji zakładu z zaznaczeniem pomieszczeń, w tym dróg technologicznych i transportu wewnętrznego od przyjęcia surowców do wysyłki produktów, z wyróżnieniem stref zakładu o różnym stopniu zanieczyszczenia mikrobiologicznego,
 - c) zaznaczone miejsca, w których odbywają się poszczególne etapy produkcji, stanowiska pracy, lokalizację maszyn, instalacji i urządzeń produkcyjnych, od przyjęcia surowców do wysyłki produktów,
 - d) układ dróg:
 - przemieszczania się osób zatrudnionych przy produkcji do stanowisk pracy i opuszczających stanowiska pracy,
 - dostaw surowców, substancji dozwolonych dodatkowych i substancji pomagających w przetwarzaniu oraz opakowań,
 - usuwania zużytych opakowań oraz odpadów i ścieków oraz ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, z uwzględnieniem dróg znajdujących się poza pomieszczeniami produkcyjnymi,
 - e) układ instalacji wodociągowych, z podziałem na dystrybucję wody zimnej, gorącej oraz zmieszanej, z ponumerowanymi punktami poboru wody w kolejności od studni zakładowej, lub miejsce, w którym woda została doprowadzona do zakładu, oraz układ instalacji wodociągowych - w przypadku stosowania wody nieprzeznaczonej do spożycia przez ludzi do celów przeciwpożarowych i technicznych,
 - f) zaznaczenie miejsc, w których na terenie zakładu znajdują się zabezpieczenia stosowane przeciwko szkodnikom,
 - g) parametry fizyczne wymagane w pomieszczeniach, w tym temperaturę, wielokrotność wymiany powietrza, natężenie światła w tych pomieszczeniach zakładu, w których jest to konieczne ze względu na technologię i bezpieczeństwo produkcji oraz natężenie światła w miejscach badania i kontroli,
 - h) kierunek przepływu powietrza pomiędzy pomieszczeniami produkcyjnymi zakładu - w przypadku zakładów, w których występują strefy o zróżnicowanym stopniu zanieczyszczenia mikrobiologicznego.

§ 3. Powiatowy lekarz weterynarii może zażądać od podmiotu zamierzającego prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wykonania planu, o którym mowa w § 2 pkt 2 lit. a, lub jego części, w skali 1:200 w przypadku, gdy w pobliżu miejsca w którym podmiot zamierza prowadzić tę działalność znajdują się zbiorniki wodne, miejsca magazynowania lub unieszkodliwiania odpadów, oczyszczalnie ścieków oraz miejsca gromadzenia, przechowywania, przetwarzania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, a także zakłady przemysłowe oddziałujące negatywnie na środowisko.

§ 4. Dopuszcza się sporządzanie oddzielnych planów zawierających elementy, o których mowa w § 2 pkt 2:

1) w lit. b, c, g, h lub

2) w lit. d – f

- jeżeli te elementy są na nich wyraźnie zamieszczone, przy zastosowaniu odmiennego koloru.”;

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać projekt technologiczny zakładu, w którym ma być prowadzona działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 89, poz. 858 oraz z 2005 r. Nr 128, poz. 1073).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać projekt technologiczny zakładu, w którym ma być prowadzona działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr , poz.).

Zgodnie z ww. ustawą podmioty zamierzające prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu są obowiązane sporządzić projekt technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o jego zatwierdzenie powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności. Powiatowy lekarz weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji, projekt technologiczny zakładu, jeżeli odpowiada on wymaganiom określonym w projektowanym rozporządzeniu. Każda zmiana sposobu użytkowania zakładu lub jego części zgodnie z ww. ustawą powodują konieczność sporządzenia nowego projektu technologicznego i przedstawienia go właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii do zatwierdzenia. W przypadku podjęcia inwestycji przez podmiot oraz konieczności sporządzenia projektu technologicznego, podmiot ten ponosi koszty z tym związane.

Projekt rozporządzenia zawiera szczegółowe wymagania w zakresie części opisowej oraz części graficznej projektu technologicznego.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Podmioty produkujące produkty pochodzenia zwierzęcego.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji między innymi z Krajową Radą Izb Rolniczych, Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Prywatnych Przetwórców Mleka, Krajowym Związkiem Hodowców Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Krajowym Porozumieniem Spółdzielni Mleczarskich, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną oraz Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia2005 r.

**w sprawie sposobu postępowania z substancjami niedozwolonymi,
pozostałościami chemicznymi, biologicznymi, produktami leczniczymi i
skażeniami promieniotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia
zwierzęcego²⁾**

Na podstawie art. 16 ust. 5 ustawy z dnia..... 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz substancji niedozwolonych objętych badaniami kontrolnymi, zwanych dalej "badaniami";
- 2) zakres badań, rodzaj, wielkość i sposób pobierania próbek;
- 3) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych lub przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt;
- 4) sposób dokumentowania wykonywanych czynności;
- 5) sposób postępowania w zakładach lub z gospodarstwach w związku z monitorowaniem substancji niedozwolonych lub pozostałości, o których mowa w pkt 3.

§ 2. Wykaz substancji niedozwolonych objętych badaniami jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Zwierzęta oraz produkty pochodzenia zwierzęcego bada się na obecność substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych.

2. Badaniom poddaje się wydaliny, płyny ustrojowe, tkanki i narządy, produkty pochodzenia zwierzęcego oraz wodę przeznaczoną do pojenia zwierząt i środki żywienia zwierząt.

3. W przypadku substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy A, badania prowadzi się w celu stwierdzenia stosowania substancji niedozwolonych lub stosowania substancji dozwolonych niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾ i przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

4. W przypadku substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy B, badania prowadzi się w celu stwierdzenia nieprzekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych oraz zanieczyszczeń chemicznych i innych zanieczyszczeń.

5. Zakres badań, gatunki zwierząt, minimalne liczby pobieranych próbek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz minimalne liczby zwierząt, od których pobiera się próbki, są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rodzaje i wielkości próbek pobranych do badań są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Próbki od zwierząt pobiera się w przypadku wystąpienia:

- 1) nadmiernej masy mięśniowej;
- 2) przebarwień, obrzęków i torbieli w miejscach, w których są najczęściej stosowane iniekcje;
- 3) śladów po iniekcji w tkance tłuszczowej wokół jelita prostego;
- 4) śladów po implantach;
- 5) nadmiernej tkanki tłuszczowej;
- 6) powiększenia tarczycy;
- 7) zmian w płucach o charakterze zapalnym;
- 8) przerostu mięśnia sercowego;
- 9) zmian zapalnych w układzie moczowym.

2. Próbki do badań pobiera się od zwierząt w gospodarstwach i w rzeźniach, biorąc pod uwagę płeć, wiek, gatunek, stan zdrowia i kondycję zwierząt oraz systemy ich żywienia, programy profilaktyczne i lecznicze.

§ 6. 1. Każdą próbkę do badań bezpośrednio po pobraniu:

- 1) umieszcza się w oddzielnym opakowaniu;
- 2) znakuje się w sposób trwały i czytelny;
- 3) schładza się i zamraża, z wyłączeniem:
 - a) próbek krwi, jaj, miodu i środków żywienia zwierząt,
 - b) próbek do badań pozostałości antybiotyków, które przechowuje się w temperaturze od 0 do 4 °C, nie dłużej niż 30 godzin od czasu ich pobrania.

2. Każdą próbkę oznacza się siedmiocyfrowym numerem identyfikacyjnym, w którym:

- 1) pierwsza i druga cyfra oznaczają numer województwa;
- 2) trzecia i czwarta cyfra oznaczają numer powiatu;
- 3) piąta, szósta i siódma cyfra oznaczają kolejne numery pobranych próbek.

3. Próbkę przekazuje się do zatwierdzonego laboratorium niezwłocznie, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia ich pobrania.

4. Próbkę transportuje się do zatwierdzonego laboratorium przy zachowaniu warunków, o których mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Po pobraniu próbek w gospodarstwie sporządza się protokół z pobrania próbek oraz protokół kontroli pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych zawierający dane dotyczące tych gospodarstw.

2. Po pobraniu próbek w rzeźni sporządza się protokół z pobrania próbek i protokół z badania poubojowego zwierzęcia.

3. Protokół z pobrania próbek sporządza się w 3 egzemplarzach.

4. Protokół z pobrania próbek wraz z próbkami przekazuje się do zatwierdzonego laboratorium.

§ 8. Szczegółowe zasady pobierania próbek oraz metody analizy i sposób interpretacji wyników badań są określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 9. W przypadku sprzecznych wyników badań, próbki przesyła się do krajowego laboratorium referencyjnego w celu przeprowadzenia badania rozstrzygającego.

§ 10. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono obecność substancji niedozwolonych, zatwierdzone laboratorium o fakcie tym powiadamia niezwłocznie właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, obejmujące:

1) w przypadku gospodarstwa:

- a) kontrolę zwierząt w gospodarstwie, w tym zwierząt poszczególnych gatunków, ich płeć, wiek, kierunek użytkowania, oznakowanie - jeżeli dotyczy,
- b) sprawdzenie, czy nie ma śladów po implantach lub iniekcjach,
- c) sprawdzenie dokumentacji weterynaryjnej i zootechnicznej, ze szczególnym zwróceniem uwagi na rodzaj stosowanych produktów leczniczych, przyrost masy ciała zwierząt, zużycie środków żywienia zwierząt na kilogram przyrostu masy ciała tych zwierząt,
- d) sprawdzenie, czy w gospodarstwie nie ma produktów leczniczych, których stosowanie jest niedozwolone lub odbywa się bez kontroli lekarza weterynarii,
- e) pobranie próbek od reprezentatywnej grupy zwierząt oraz próbek środków żywienia zwierząt i wody do pojenia zwierząt lub wody, w przypadku ryb, w której były chowane, a następnie przekazanie ich do zatwierdzonego laboratorium;

2) w przypadku zakładu:

- a) kontrolę dokumentacji w celu ustalenia pochodzenia produktów, w których stwierdzono obecność substancji niedozwolonych,
- b) pobranie próbek do badań, jeżeli produkty znajdują się w zakładzie,
- c) powiadomienie właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej i wojskowych organów weterynaryjnych, jeżeli produkty wysłano z zakładu,
- d) kontrolę w miejscu pochodzenia produktów.

3. Wyniki postępowania wyjaśniającego są przekazywane wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

4. Podejrzanych zwierząt, zidentyfikowanych i oznakowanych, oraz produktów pochodzących od lub ze zwierząt, do czasu uzyskania wyników badań powtórnie pobranych próbek, nie przemieszcza się bez zgody powiatowego lekarza weterynarii.

5. Niedopuszczalne jest umieszczanie na rynku zwierząt lub produktów, o których mowa w ust. 4.

6. W przypadku potwierdzenia obecności substancji niedozwolonych w powtórnie pobranych od reprezentatywnej grupy zwierząt próbkach, urzędowy lekarz weterynarii:

- 1) przeprowadza dodatkową kontrolę w gospodarstwie;
- 2) zwiększa częstotliwość badań przeprowadzanych w gospodarstwie przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 3) nakazuje ubój tych zwierząt, oddzielnie od pozostałych zwierząt, a następnie przekazanie ich tusz i narządów wewnętrznych do zakładu przetwarzającego materiał wysokiego ryzyka.

7. W przypadku potwierdzenia obecności substancji niedozwolonych w połowie lub większej liczbie pobranych próbek, urzędowy lekarz weterynarii, w uzgodnieniu z posiadaczem zwierząt, może nakazać ubój wszystkich podejrzanych zwierząt w gospodarstwie albo pobranie od nich próbek; czynności te wykonuje się na koszt posiadacza zwierząt.

8. Obecność w pobranych próbkach substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy A, wykrytą przy użyciu metody rutynowej, potwierdza się przy zastosowaniu w zatwierdzonym laboratorium metody referencyjnej.

9. Jeżeli u posiadacza zwierząt wykryto substancje niedozwolone, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należące do grupy A lub grupy B1 i B2, substancje te zabezpiecza się.

§ 11. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono przekroczenie dopuszczalnego poziomu pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych, zatwierdzone laboratorium powiadamia o tym fakcie właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, które obejmuje:

- 1) w przypadku gospodarstwa:
 - a) kontrolę zwierząt w gospodarstwie, w tym zwierząt poszczególnych gatunków, ich płeć, wiek, kierunek użytkowania, oznakowanie - jeżeli dotyczy,
 - b) kontrolę dokumentacji weterynaryjnej i zootechnicznej, ze szczególnym uwzględnieniem danych dotyczących stosowania u zwierząt produktów leczniczych zawierających substancję wykrytą w wyniku badania,

- c) ustalenie sposobu wykorzystania produktów pochodzących od lub ze zwierząt, których umieszczanie na rynku jest niedopuszczalne;

2) w przypadku zakładu:

- a) kontrolę dokumentacji zakładu w celu ustalenia pochodzenia produktów, w których stwierdzono obecność pozostałości,
- b) pobranie próbek do badań, jeżeli produkty znajdują się w zakładzie,
- c) powiadomienie właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej i wojskowych organów weterynaryjnych, jeżeli produkty wysłano z zakładu,
- d) kontrolę w miejscu pochodzenia produktów.

3. O wynikach postępowania wyjaśniającego powiatowy lekarz weterynarii informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii.

4. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego w gospodarstwie nie ustalono przyczyny przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych, powtórnie pobiera się próbki od zwierząt i przesyła do zatwierdzonego laboratorium.

5. Jeżeli powtórne badanie potwierdziło przekroczenie dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych, zwierzęta, zidentyfikowane i oznakowane, nie powinny opuszczać gospodarstwa do czasu upływu okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej, zawartej w tym produkcie leczniczym.

6. W przypadku stwierdzenia, że nie przestrzegano okresów karencji danego produktu leczniczego, przez okres co najmniej 6 miesięcy zwiększa się częstotliwość badań w gospodarstwie.

7. W przypadku stwierdzenia przekroczenia dopuszczalnych poziomów pozostałości zanieczyszczeń chemicznych i innych zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy B, a w szczególności metali, pestycydów i polichlorowanych bifenyli, wyniki badań przekazuje się Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej i wojskowym organom weterynaryjnym oraz przez okres co najmniej 6 miesięcy zwiększa się częstotliwość badań w gospodarstwie.

§ 12. 1. Urzędowy lekarz weterynarii w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia w rzeźni:

- 1) podawania zwierzętom substancji niedozwolonych:

- a) nakazuje ubój tych zwierząt oddzielnie od pozostałych zwierząt,
 - b) zatrzymuje ich tusze i narządy wewnętrzne w celu pobrania próbek,
 - c) nakazuje przekazanie tusz i narządów wewnętrznych zwierząt, od których pobrano próbki, do zakładu przetwarzającego materiał wysokiego ryzyka - w przypadku potwierdzenia lub obecności substancji niedozwolonych w próbkach, o których mowa w lit. b;
- 2) nieprzestrzegania u zwierząt okresu karencji danego produktu leczniczego:
- a) ustala termin uboju tych zwierząt z uwzględnieniem czasu upływu okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej zawartej w produkcie leczniczym albo
 - b) nakazuje ubój tych zwierząt przed upływem okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej zawartej w tym produkcie leczniczym.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe przetrzymywanie zwierząt w rzeźni do czasu upływu okresu karencji przy zachowaniu warunków zgodnych z przepisami o ochronie zwierząt, tusze i narządy wewnętrzne zabezpiecza się do czasu uzyskania wyników badań.

§ 13. 1. Badaniom pozostałości skażeń promieniotwórczych radioizotopami cezu poddaje się mięso z bydła, świń, owiec, zwierząt łownych, drobiu oraz ryby, jaja kurze i mleko krowie.

2. Do badań, o których mowa w ust. 1, pobiera się losowo co kwartał w każdym województwie po 3 próbki o masie 1 kilograma, pochodzące z gospodarstw lub zakładów.

3. Wojewódzcy lekarze weterynarii sporządzają zestawienia wyników przeprowadzonych badań skażeń promieniotwórczych i przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku kalendarzowego za rok poprzedni.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobu postępowania z substancjami niedozwolonymi, pozostałościami chemicznymi, biologicznymi, produktami leczniczymi i skażeniami promieniotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 76, poz. 723).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996), decyzji 97/747/WE z dnia 27 października 1997 r. ustanawiającej poziomy i częstotliwość pobierania próbek przewidzianych przez dyrektywę 96/23/WE w sprawie kontroli niektórych substancji i ich pozostałości w niektórych produktach zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 303 z 6.11.1997), decyzji 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiającej szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 65 z 5.3.1998).

³⁾ Rozporządzenie 2377/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. określające procedurę Wspólnoty dla ustalenia maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990), dyrektywa 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w chowie zwierząt niektórych substancji o działaniu hormonalnym lub tyreostatycznym oraz substancji beta-agonistycznych (Dz. Urz. WE L 125 z 25.05.1996), dyrektywa 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996), decyzja 99/879/WE z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wprowadzania na rynek i aplikowania somatotropiny bydła (BTS) (Dz. Urz. WE L 331 z 23.12.1999).

⁴⁾ Decyzja 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiająca szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 65, z 5.3.1998) i decyzja 2002/657/WE z dnia 12 sierpnia 2002 r. wdrażająca dyrektywę 96/23/WE dotyczącą wymagań dla metod analitycznych i interpretacji otrzymywanych wyników (Dz. Urz. WE L 221 z 17.08.2002).

Załącznik nr 1

WYKAZ SUBSTANCJI NIEDOZWOLONYCH OBJĘTYCH BADANAMI

1. Grupa A - substancje wykazujące działanie anaboliczne oraz substancje, których stosowanie u zwierząt jest niedozwolone:

- 1) stilbeny, pochodne stilbenów oraz ich sole i estry;
- 2) substancje tyreostatyczne;
- 3) sterydy;
- 4) laktony kwasu rezorcynowego, w tym zeranol;
- 5) beta-agoniści;
- 6) substancje farmakologicznie czynne, które są określone w załączniku nr 4 rozporządzenia 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. określającego procedurę Wspólnoty dla ustalenia maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 224, z 18.08.1990).

2. Grupa B - produkty lecznicze, w tym substancje niedozwolone, które mogą być użyte do celów weterynaryjnych, zanieczyszczenia chemiczne oraz inne zanieczyszczenia:

- 1) substancje przeciwbakteryjne, w tym antybiotyki, sulfonamidy, chinolony;
- 2) inne produkty lecznicze:
 - a) leki przeciwrobacze,
 - b) kokcydiostatyki i nitroimidazole,
 - c) karbaminiany i pyretroidy,
 - d) neuroleptyki,
 - e) niesterydowe leki przeciwzapalne,
 - f) inne substancje farmakologicznie czynne;
- 3) zanieczyszczenia chemiczne i inne zanieczyszczenia:
 - a) pestycydy chloroorganiczne i polichlorowane bifenyle (PCB),
 - b) pestycydy fosforoorganiczne,
 - c) pierwiastki toksyczne,

- d) mikotoksyny,
- e) barwniki,
- f) inne.

**ZAKRES BADAŃ, GATUNKI ZWIERZĄT, MINIMALNE LICZBY
POBIERANYCH PRÓBEK PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO ORAZ
MINIMALNE LICZBY ZWIERZĄT, OD KTÓRYCH POBIERA SIĘ PRÓBK**

I. Bydło

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,4 % wszystkich zwierząt poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:

1) grupa A: 0,25 %:

a) 50 % próbek pobiera się od żywych zwierząt w gospodarstwie, przy czym 25 % próbek badanych na obecność substancji należących do grupy A5 pobiera się jako próbki środków żywienia zwierząt, wody przeznaczonej do pojenia zwierząt,

b) 50 % próbek pobiera się po uboju w rzeźni;

2) grupa B: 0,15 %:

a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,

b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,

c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,

d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6.

II. Świnie

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,05 % wszystkich świń poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:

1) grupa A: 0,02 %, przy czym próbki pobiera się w rzeźniach oraz dodatkowo pobiera się próbki wody przeznaczonej do pojenia zwierząt, środków żywienia zwierząt, wydaliny lub innych próbek w gospodarstwach, z tym że na 100.000 świń

poddawanych ubojowi w poprzednim roku kontroluje się co najmniej jedno gospodarstwo;

2) grupa B: 0,03 %:

- a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
- b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6. Pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

III. Owce i kozy

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,05 % wszystkich mających nie więcej niż 3 miesiące życia owiec i kóz, poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:

1) grupa A: 0,01 %;

2) grupa B: 0,04 %:

- a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
- b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6. Pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

IV. Koniowate

Badaniami kontrolnymi obejmuje się co najmniej 100 zwierząt. Próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

V. Drób

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się kurczęta brojlery, kury, indyki, kaczki, gęsi, pobierając co najmniej jedną próbkę na 200 ton rocznej produkcji, przy co najmniej 100 próbkach dla substancji z grupy A i co najmniej 100 próbkach dla substancji z grupy B każdego gatunku drobiu, jeżeli roczna produkcja danego gatunku drobiu wynosi więcej niż 5.000 ton, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 50 %, przy czym jedną piątą próbek pobiera się w gospodarstwie;
- 2) grupa B: 50 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
 - d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6.

VI. Ryby

1. Badaniami obejmuje się ryby z chowu lub hodowli, w tym hodowli morskich, pobierając nie mniej niż jedną próbkę na 100 ton rocznej krajowej produkcji, według następującego podziału:

- 1) grupa A: jedna trzecia próbek, przy czym próbki pobiera się w gospodarstwie, od ryb na wszystkich etapach produkcji; w przypadku hodowli morskich próbki mogą być pobrane ze środków żywienia zwierząt, jeżeli nie jest możliwe pobranie próbek od ryb;
- 2) grupa B: dwie trzecie próbek, przy czym próbki pobiera się w gospodarstwie lub w zakładzie przetwórczym, w hurtowniach, pod warunkiem że jest możliwe ustalenie gospodarstw, z których one pochodzą.

2. We wszystkich przypadkach próbki pobrane w gospodarstwach pochodzą z nie mniejszej ilości niż 10 % miejsc chowu lub hodowli ryb.

3. W razie potrzeby badaniami obejmuje się produkty akwakultury, inne niż określone w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

VII. Mleko

1. Badania obejmuje się mleko surowe pochodzące od krów, pobierając co najmniej jedną próbkę na 15.000 ton rocznej produkcji mleka, nie mniej niż 300 próbek, według następującego podziału:

- 1) 70 % próbek bada się na obecność pozostałości produktów leczniczych, przy czym każdą próbkę bada się na obecność nie mniej niż czterech różnych substancji należących do co najmniej trzech grup wśród grup: A6, 81, B2a oraz B2e;
- 2) 15 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3;
- 3) pozostałe 15 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

2. W razie potrzeby badaniami obejmuje się mleko surowe pochodzące od innych zwierząt, niż wymienione w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

VIII. Jaja

1. Próbki jaj kurzych pobiera się w gospodarstwie lub w punkcie zbierania jaj. Badania obejmuje się jaja kurze, pobierając co najmniej jedną próbkę na 1.000 ton rocznej produkcji jaj, nie mniej niż 200 próbek, według następującego podziału:

- 1) 70 % próbek bada się na obecność co najmniej jednej substancji z następujących grup: A6, B1 oraz B2b;
- 2) 30 % próbek kwalifikuje się do badań, w zależności od aktualnych zagrożeń, ale bada się na obecność substancji z grupy B3a.

2. W razie potrzeby badaniami obejmuje się jaja pochodzące od innych gatunków drobiu, niż określone w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

IX. Króliki

Badania obejmuje się mięso królików, pobierając co najmniej 10 próbek na 300 ton rocznej krajowej produkcji tego mięsa w poprzednim roku przy pierwszych 3.000 ton produkcji oraz dodatkowo jedną próbkę na każde 300 ton wyprodukowanego ponad 3.000 ton, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 30 % próbek:

- a) 70 % próbek bada się na obecność substancji z grupy A6,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z pozostałych podgrup grupy A;
- 2) grupa B: 70 % próbek:
- a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
 - d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

X. Zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka

1. Badaniami obejmuje się nie mniej niż 100 zwierząt łownych utrzymywanych na fermach, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 20 %, przy czym nie mniej niż 50 % próbek bada się na obecność substancji z grupy A5 i A6; pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń;
- 2) grupa B: 70 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2a i B2b,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2c i B2e,
 - d) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3.

2. Pozostałe 10 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

XI. Zwierzęta łowne

Badaniami obejmuje się nie mniej niż 100 zwierząt łownych, w tym dziki, sarny, jelenie, odstrzelonych w kraju w danym roku kalendarzowym. Próbki te bada się na obecność substancji z grupy B3a i B3c.

XII. Miód

Próbki pobiera się na każdym etapie produkcji miodu. Badaniami obejmuje się miód pszczelej, pobierając co najmniej 10 próbek na 300 ton rocznej krajowej produkcji przy pierwszych 3.000 ton produkcji oraz dodatkowo jedną próbkę na każde 300 ton wyprodukowanego ponad 3.000 ton, według następującego podziału:

- 1) 50 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1 i grupy B2c;

- 2) 40 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3a, B3b i B3c;
- 3) pozostałe 10 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

XIII. Przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego

Zakres badań, liczbę i rodzaj pobieranych próbek określa się w zależności od aktualnych zagrożeń i wielkości przywozu.

RODZAJE I WIELKOŚCI PRÓBEK POBRANYCH DO BADAŃ

Rodzaj próbki	Wielkość próbki	Gatunki zwierząt	Uwagi
Mocz	150 ml	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate	
Krew (surowica)	30 (15) ml	bydło, świnie, drób, owce, kozy	
Mięśnie	300 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, króliki	
Wątroba	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, króliki	drób - próbka łączna z gospodarstwa
Nerki	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, króliki	
Tkanka tłuszczowa	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, króliki	
Woda przeznaczona do pojenia zwierząt	200 ml	bydło, świnie, drób	

Środki żywienia zwierząt	200 g	bydło, świnie, drób, ryby	
Mleko krowie surowe	500 ml		mleko od jednego producenta na antybiotyki - 50 ml
Jaja	12 szt.		na antybiotyki - 5 szt.
Ryby	1 ryba (1 kg)		
Miód	200 g		
Przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego	300 g		

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu postępowania z substancjami niedozwolonymi, pozostałościami chemicznymi, biologicznymi, produktami leczniczymi i skażeniami promieniotwórczymi u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego art.16 ust. 5 ustawy z dnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia wdraża do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 96/23/WE w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996), decyzji 97/747/WE z dnia 27 października 1997 r. ustanawiającej poziomy i częstotliwość pobierania próbek przewidzianych przez dyrektywę 96/23/WE w sprawie kontroli niektórych substancji i ich pozostałości w niektórych produktach zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 303, z 6.11.1997), decyzji 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiającej szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 65 z 5.3.1998).

Projekt rozporządzenia określa:

- 1) wykaz substancji niedozwolonych objętych badaniami kontrolnymi;
- 2) zakres badań, rodzaj, wielkość i sposób prowadzenia próbek;
- 3) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych lub przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt;
- 4) sposób dokumentowania wykonywanych czynności;
- 5) sposób postępowania w zakładach w związku z monitorowaniem substancji niedozwolonych lub pozostałości.

Projekt rozporządzenia wdraża prawo Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Podmioty zajmujące się chowem i hodowlą zwierząt, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, podmioty prowadzące działalność w zakresie uboju zwierząt rzeźnych, Inspekcja Weterynaryjna, Państwowa Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Handlowa, Wojskowa Inspekcja Weterynaryjna, laboratoria.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Dostosowanie polskich przepisów do rozwiązań przyjętych w prawie Unii Europejskiej zwiększy konkurencyjność podmiotów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie przesłany do Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii Sekcja Krajowa, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Polskiego Związku Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samobrona”, Krajowego Związku

Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Sekretariatu Przemysłu Spożywczego NSZZ „Solidarność”, Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach.

Opracowano w Departamencie
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: